

בריטניה: חשיש לשימוש אישי

את מעורבות אירגון בדרום-אפריקה, המאיימת על מעמדה הבינלאומי של ההסתדרות. דווקא ימון ההסתדרות, דבר פירסם שבוע שעבר על יוזמת כלכלית של כור, בשיתוף עם קיבוץ של התק"מ, לוחמיה גיטאות (1) ההכחשה של הקיבוץ היתה יותר גרועה מהפירסום עצמו: לוחמיה גיטאות איננו שותף, רק מקיים יחסים עם יורשי המנטליות הגזענית הנאצית. האירוניה הסימלית הנוראה אינה מסתכמת רק בטיבעם של שליטי דרום-אפריקה, המושג גטו רווח גם במדינה זאת, והוא מתייחס לרובעי השחורים כערים הגדולות. שחורים אלה אינם גרים עדיין בתחומי המושב, משתכרים אחוז קטן ממשכורתם של הלבנים, כשהם מעניקים שירות אדיב לתיירות מסוג העיתונאים האורחים מישוראל או עובדים בפרך במיכרות הפלדה, עבור כור. בגטאות האלה, דוגמת סוואטו שלידי יוהאנסבורג, נמצאים לוחמי הגטאות האמיתיים של ימינו. מרד הגטו של שנות ה-80 תרחש שם, וכל איש ישר ונאור בעולם יריע להם, כפי שעשה למורדי גטו ורשה. קיבוץ לוחמיה גיטאות נותן ידו לריכוז, ושום בירבור ציוני לא יסיר את הכתם הזה.

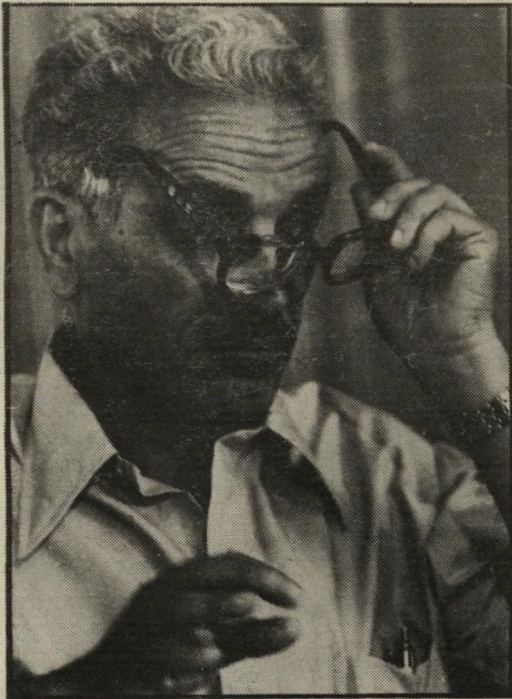
הפיליפינים:

ניפוץ ילקוטי הכוזבים

כל אדם משכיל ונאור כפיליפינים יודע היטב מי רצח את מנהיג האופוזיציה בנינו אקינאו, בשרה-התעופה של מאנילה. כל העדויות, כולל של עיתונאים זרים שליוו את אקינאו והיו נוכחים במקום הרצח, מצביעות על כך שאנשי כוחות הביטחון של הנשיא פרדיננד מארקוס, רצחו את אקינאו, וירו, מיד לאחר המעשה, באסיר בעל מוניטין מפורקק, כדי להלביש עליו את המעשה המתועב.

מאז התארגנה והתגבשה יותר האופוזיציה נגד מישטרו של מארקוס. כוחות הביטחון שלו הפכו יעד מקובל לשינאה ולבוז. כמעט כל אנשי-הרוח בפיליפינים, שלא לרבר על מיטב הנוער במדינה זאת, עוינים את מארקוס. משקיפים זרים סבורים, שחף התמיכה האמריקאית, ונאמנותם הקנוייה של כוחות הביטחון, סופו של הנשיא ומישטרו כבר מסתמנים באופק.

אין אימון באובייקטיביות. מארקוס עצמו מודע היטב לחומרת מצבו. בין שאר צעדיו להישרדות מישטרו, הוא מנסה

מוז'יל קיסר

היכן חיים לוחמי-הגטאות

לטהר את עצמו ואת אנשיו מההאשמה על רצח אקינאו. לשם כך הוא הקים ועדת חקירה רישמית, שנועדה, למצוא את הרוצחים. אנשי אקינאו ובני מישפחתו מתייחסים לוועדה בחוסר אימון מוחלט.

השבוע נחל התרגיל של מארקוס תבוסה פומבית נוספת. נשיא התאחדות עורכי-הדין בפיליפינים, מישפטן נשוא-פנים בשם פול גונזאלס, החליט להתפטר מחברותו בוועדה, אחרי התלבטות נפשית ורבות קשה.

גונזאלס ביקש למחות על העובדה, שנשיאת הוועדה, קוראזון אגראווה, סירבה להרשות לו לחקור את אחד העדים בחקירה נגדית. שקריו של העד, שבא לחפות על הרוצחים אנשי מארקוס, היו בוטים ובלתי-מתחכמים. גונזאלס היה מסוגל לנפץ את ילקוטי הכוזבים הזה תוך שניות. אין ספק שהגברת אגראווה הבינה זאת היטב, ומנעה את החקירה הנגדית. במיכתבו לאגראווה, שזכה לפירסום עצום בפיליפינים ובכלי-התיקורת העולמיים, מרגיש גונזאלס ש,איני יכול להמשיך להשתתף בתהליך, הזוכה להת-ענינות ציבורית כה ערה, אחרי שאיברתי כל אימון באובייקטיביות שלו.

לתיגבור רציני, מבלי להשתמש בהליכים המישפטיים היקרים וגזויליהומן.

כמויות גדולות מאוד. מישפטנים בריטיים ידועים-שם תקפו בחריפות את הנהוג החדש, לאו דווקא מטעמי שמרנות. הם גורסים שרשויות המכס עברו, למעשה, על החוק, והפכו את החוקת החשיש למעשה כמעט-חוקי, מבלי שהדבר זכה לגושפנקה של הפרלמנט. מרוע מחזיקי חשיש בנמלית-תעופה משלמים קנס מינהלי, ואילו מחזיקי אותה כמות עצמה בכריטניה מועמדים לדין ואף צפויים למאסר? מישפטן כביר אף אמר שאין להקריב את החוק הבריטי ל,עצלותם הידועה לשימצה של עוברי המכס".

העיתונות הבריטית האשימה את המכס, שגם כמויות גדולות מאוד של חשיש אינן גוררות העמדה לדין בשל מחסור בכוח-אדם. כך נפטרים גם סוחרים ומכריחים מועדים בקנס כספי. אין לשכוח

שמדובר רק במכריחים שנתפסו, בעוד הרוב המכריע של נוסעים, העוברים בנמלית-תעופה של לונדון עוברים במסלול הירוק, מבלי שאיש יחפש במטענם.

רשויות המכס אינן מתרשמות במיוחד מהסערה הציבורית. הם הורו להרחיב את הנהוג המקל, ולהחיל אותו על מקומות נוספים. שרולת האנטי-מיתרנות מנסה למנוע את הרחבת הנהוג, ולוחצת ישירות על ראש-הממשלה, המושפעת מהם, בדרך-כלל. אין לדעת אם מרגרט תאצ'ר תתערב ישירות בנושא. בלי התערבות כזאת תהפוך בריטניה לאחת המדינות המקילות ביותר בנושא העברת חשיש לשימוש אישי.

דרום-אפריקה:

לוושינגטון דרך ירושלים

שילטונות מדינת האפרטהייד משקיעים מיליוני ראגרים כמסע יחסי-ציבור, הכולל גם פיתויים שונים לנציגי כלי-התיקשורת מישוראל. אפילו המניע לצ'ופריס האלה אינו נקי ממנטליות אנטישמית. יורשי האידאולוגיה הנאצית, תומכים פעילים באדולף היטלר שאף נכלאו על כך בבתי-הכלא, שולטים היום בפרטוריה. הם סבורים שיהודי ארצות-הברית שולטים בפוליטיקה ובכלכלה האמריקאית. הדרך הקלה ביותר לליבם של היהודים שם, עוברת בישראל. כך הם אומרים להיאבק בשרולה השחורה, הלוחמת בהם בחירוף-נפש.

שיטה זאת — יחסי-ציבור בווינגטון דרך ירושלים — נחלה הצלחות מסוימות, והיא מזינה עוד יותר את המיתוס האנטישמי בדבר העוצמה היהודית. עיתונאים ישראלים רבים הוזמנו באחרונה לדרום-אפריקה, מדינה המקיימת מישטר מזוויע של ריכוז. אפליה גזענית פוליטית, אישית, חברתית וכלכלית.

אירוניה סימלית נראתה, מוביל ההסתדרות החדש, ישראל קיסר, אינו מעלה כלל על דעתו להיענות לאתגר, ולחסל

שילטונות-המכס בכריטניה הורו לאחרונה למוכסים, בנמלים ובשרות-התעופה, לא להעמיד לדין עבריינים, הנתפסים עם כמויות קטנות של חשיש, לשימוש עצמי.

הוראה זאת גרמה לסערה ציבורית בלונדון. פוליטיקאים ועיתונאים שמרניים הביעו אכזבה מרה מהעובדה, שליבראליזציה כזאת התרחשה דווקא תחת מרגרט תאצ'ר, שהתחייבה להחזיר לכריטניה את הערכים המחמירים, הוויקטוריאניים, בכל הנוגע לערכי-מוסר.

תומכי תאצ'ר נחלו מפחד-נפש קשה בשנה שעברה, כשנכשל נסיונם לחדש את עונשי-המוות. גם המסע הנמרץ נגד

ראשי-ממשלה תאצ'ר

איפה הערכים הוויקטוריאניים

הפורנוגרפיה איננו זוכה להצלחות דראמטיות. מיספר מועדוני הסרטים החלולים ירד אומנם, אך עובדה זאת רק הצדיקה את ההנחה המתירנית, שפורנוגרפיה משגשגת דווקא במחלת-ההשפעת הדת בכריטניה היא אפסית, ורוב בני האי יכולים לעבור את כל חייהם, מבלי להזדקק לשירותיה של הכנסייה אפילו פעם אחת. המתירנות הרישמית החדשה בנושא החשיש היא ממש הקש האחרון עבור הציבור השמרני, מכטאיו ומנהיגיו.

קנס לא-גדול. אלא שהסיבה למדיניות החדשה אינה קשורה כלל במתירנות פיתאומית, שתקפה את מישטרה של תאצ'ר. רשויות המכס הגיעו למסקנה שאין עוד בכוחם לאכוף את החוק בנושא הסמים הקלים. אלפי אנשים נתפסים, ככל חודש, כשכנליהם חשיש. כוח-אדם עצום נדרש כדי להגיש תלונות רישמיות, להעיד במישפטים. השטח הנוגד וגובר פשוט הכריע תחתיו את המוכסים. אחד ממנהלי בתי-המכס בשדה-התעופה של לונדון, אמר בפשטות שהוא זקוק לכוח-אדם כפול כגודלו, כדי להתמודד עם מברחי החשיש הטונים.

ההליכים החדשים הם פשוטים להפליא. העבריינים הקטנים משלמים קנס לא-גדול במקום, החשיש שלהם מוחרם, והם חופשיים ללכת לדרך. עבריינים בעלי רכוש רב אינם מגורשים, וגם לגביהם מסתפקים בתשלום הקנס. קופות המכס זוכות

קוסטה-ריקה: קיתונות של ביקורת

סי-אי-אי בגד בהם. מכיוון שהם סירבו לשאת פעולה עם אנשיו של הרודן המורח אנאסטסיו סומוסה, המרוכזים בהונדוראס. פאסטורה עצמו רואה את כוחותיו כנשאר-הדגל של המהפכה האמיתית. לעיתון הרישמי של אירגונו ניתן השם קולו של סאגנינו, על שם הגנרל האגרי, שנרצח על-ידי מישפחת סומוסה. עם זאת, הוא מודע היטב לעובדה, שפעולתו נגד המישטר הסאגניניסטי בניקראגוה משרתת את איצות-הברית.

הסתירה בעמדותיו של פאסטורה היא מנוחת. אי-אפשר להעמיד פנים של לוחם אנטי-אימפריאליסטי ובעת ובעתה אחת להתלות על העדר סיוע מספיק של הסי-אי-אי. שילטונות קוסטה-ריקה סבורים שאירגונו, בעצם, מחוסל, והם עושים מאמצים דיפלומטיים רבים כדי למנוע את הצפת איצם בכוחות מחזרת ימנים חדשים, המורכבים מאנשי המישטר הלאומי של סומוסה. הסיוע העקיף של קוסטה-ריקה לחתירה נגד ניקראגוה זוכה לקיתונות של ביקורת בקרב האינטלקטואלים והסטודנטים, ומאיים על איציבות היחסית במדינה זאת.

שילטונות קוסטה-ריקה הכריזו לאחרונה על מצב חירום, בעיקבות התבוסות הקשות שנוחלים אנשי הגרילה של ארן פסטורה, הדיפתקן שבגד במהפכה הסאגניניסטיית, ולחם בה בעקשנות רבה. רוב הסיוע לפאסטורה הוא ישראלי.

בשבוע שעבר תקף הצבא הסאגניניסטי את אנשי פאסטורה, וגרם להם אכידות כבדות. לפי פירוטמים שמקודם בקוסטה-ריקה נהרגו ונפצעו יותר מ-300 אנשי מחזרת. פאסטורה עצמו ואחד מנכירי מפיקו, נפצעו קשה בסוף מאי.

בתקופה האחרונה של צבא ניקראגוואה נפצע קשה גם אחד מעוזריו של פאסטורה הידוע בנינו טאדאו. ממשלת קוסטה-ריקה, בדירכוז אמריקאי, מגישה סיוע לוגיסטי והומניטארי לנבוגים, אבל משתרתל להימנע מחידוד מיתור של היחסים עם ניקראגוואה. לקוסטה-ריקה אין צבא (והיא אף זכתה בשל כך למרס נובל לשלום, שערכו ירד בשנים אחרונות) אבל כוחות זרים עושים מאמץ לחזק את המיליציות במדינה זאת, ולהפכם לצבא. איום על היציבות. כוחותיו של פאסטורה טוענים, שה